

Luk vytáhl z kapsy klíč, který našel ve hvězdárně. „Zkusíme se u něj trošku porozhlédnout. Odemknout si dokážeme!“

Biggi zavrtěla rezolutně hlavou. „Do toho nejdů. To je vloupání. Tohle jediné beze mě.“

„Hele, neblázni,“ přemlouval ji Patrik. „Jste těsně před rozlousknutím případu!“

„Beze mě!“ opakovala Biggi.

„No tak tedy bez tebe, když jsi tak paličatá!“ rozčilil se Patrik.

Biggi se urazila. Otočila se a se zdviženým nosem odcházela.

„Nech ji, však ona se zase uklidní,“ poznamenal Patrik, když se chtěl za ní Luk rozběhnout. „Pojď, autobus k domu pana Tauše odjíždí z Hlavního náměstí!“

Biggi kousek popošla a pak se otočila. Počítala vlastně s tím, že se za ní jeden z kamarádů rozběhne a zase se udobří.

„Zatracení umíněnci!“ utrousila vztekle potuchu, když zjistila, že oba kluci zmizeli.

Tu zaslechla nějaký ženský hlas: „Uklidni se, Roberte, ty děti jsou přece neškodné.“

Rozhlédla se, ale Roberta Tauše nikde neviděla. Okamžitě si ale všimla ženy, která s ním byla s největší pravděpodobností spojena. Tentokrát jí ale neseděly na nose brýle a měla elegantně učesané vlasy. V ruce držela mobil a ještě něco dalšího.